व्याख्याता [३३.३३.] । तं प्रत्नया [७.१५.] ग्रयं वेनः [७.१६.] इति दे प्रती-कोक्ते ॥७३॥

तिरुश्चीनो वित्ततो रृष्टिमरेषाम्धः स्विद्ासीश्डुपरि स्विद्ासीश्त् । रेतोधा श्रीसन्मक्तिमानं श्रासन्स्वधा श्रवस्तात्प्रयंतिः प्रस्तीत् ॥ ७४ ॥

प्रजापतिरष्टा त्रिष्टुप् भाववृत्तदेवत्या भावेषु पदार्थेषु वृत्तः स्थितो भाववृत्तः पर्मात्मा सोऽस्या देवता । ग्राययणयहे विनियोगः क्रमपाठालभ्यते ततोऽधियज्ञं तावद्याख्यायते । ग्राधवनीयाङ्ग्लेता निग्राभ्यास्वासिञ्चति ताः पवित्रे यज्ञमानस्त-तो यह्यक्णमा ध्रुवादिति [का॰ १.५.१७.] कात्यायनेनोक्तम् तद्भिप्रायेणोच्यते । रृषां पूयमानसोमानां रशिमः यमनात् ऋतीषादिकल्किनयामको दशापवित्रलचन णः तिर्श्वीनः तिर्वङ् रव विततो विस्तारितः उद्गातृभिरिति शेषः । तस्मिन्द-शापवित्रे सोमः प्रक्तिप्तः सन् दशापवित्राद्धश्च ग्रासीत् उपरि च ग्रासीत् स्वित्-शब्दौ चार्था उपरि स्विदासीदितीकारः ध्रुतः (38.) । किं च तत्रिके पदार्था यह-चमसाधवनीयद्रोणकलशाद्यो रेतोधा म्रासन् रेतो जगद्रत्पत्तिवीतं सोमं द्धित धार्यन्ति ते रेतोधाः सोमाधार्भूताः ग्रासन् यज्ञादै प्रजाः प्रजायन्त इति श्रुतेर्ज्ञग-द्वीजवं सोमस्य । तथापरे पदार्थाः सोमरसञ्चपास्तत्राधेयाः सत्तो महिमानः महा-तः उत्कृष्टा ग्रासन् । ग्राधाराधेयभावेन सर्वीऽयं यज्ञात्मैव स्थित इति भावः ब्र-क्वार्पणं ब्रक्त क्विरिति स्मृतेः । किं च स्वधानं तद्रूपः ग्रवस्तात् ग्रवरो कोमा-त्प्राक् नीच ग्रामीत् प्रयतिः प्रयतते प्रयतिः प्रयत्वान् होमानत्तरं लब्धफलकः सन् परस्तात् परः उत्कृष्टः ग्रासीत् ॥ ॥ ग्रयाधिदैवतं व्याख्या । रूषां प्रसिद्धानां सूर्यरश्मीनां मध्ये एकः सुष्मणाच्यो रश्मिः तिरश्चीनः विततः विस्तृतः सन् किम् बुलोकाद्धः स्वित् ग्रासीत् उतोपरि स्विदासीत् स्विदिति वितर्के विचार्यमाणा-मिति [पा॰ ढ. ६. १७.] ध्रुतः । किं च स रिष्मः रेतोधाः रेतसो विश्ववीतस्योद-कस्य धारियता ग्रासीत् व्यत्ययेनैकवचनम् तथा च श्रुतिः सूर्यस्य क् वाऽ एको रिष्मिर्वृष्टिविनिर्नाम येनेमाः सर्वाः प्रजा विभतीति । अन्ये रश्मयो मिह्मानः म-क्वात्म्याधायका ग्रासन् विश्वप्रकाशवेन । किं च स्वधाव्यनिष्पादकः स एव रिष्मः uuuuu*